

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hétfőn, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

KYADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek — valamint a kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. A dohányárudák eladásáról. — A dohánygyedárúság virágzásáról. — A kereskedelem és pénzügy története. — Vegyesek. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetek.

A dohányárudák eladásáról.

Egynémely olvasónknak ugyan már unalmas lehet e téma, mi azonban nem átaljuk erre újlag visszatérni, miután naponkint látjuk néhány napilap hírdetései között, miszerint lelketlen emberek még mindig használják ezen módját a csalásnak, melylyel a szegény embereket néhány fillerüktől fosztják meg. Mindenekelőtt kijelentjük, hogy a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszterium e tekintetben kerlelhetetlen szigorral jár el s a hol a csereberelest csak sejtí is, azonnal alkalmazza ebbeli intézkedéseit. Sőt visszautasítja pl. valamely dohányáruda átírását meg akkor is, ha a lehető legmagasabb protecció jár közbe érdekeben. Így tehát teljesen haszontalan, ha egyik vagy másik magas rangú protektorra hivatkoznak, miután a miniszterium azon az állásponton van, miszerint nem kíván bünyreszes lenni abban, hogy valamely szegény ördögöt szerény vagyunkájából kifosszák. Beláthatjuk, hogy a miniszterium ilyes eljárása nemcsak hogy minden tisztességesen gondolkodó ember megelegedését vonja maga után, de sőt a legmagasabb tisztelettel adózhatunk neki. Ha pedig valamit sajnálhatunk, úgy csak az lehet, hogy nem találkozott már előbb egy ily energikus kez, mely bele mert volna nyulni e darázs-feszekbe.

Mert hisz senkisé tagadhatja, miszerint itt, szeliden szólva igen nagy visszaéléstől van szó, hogy ne mondjuk csalásról. Vannak ugyan oly naiv lelkek, kik nem tekintik csalásnak, ha valahogy egy hamis forintost kapnak, azon megint tudnak. Fájdalom, ily aljas gondolkodásmódot sokszor tapasztalhatunk oly egynekkel is, kiktől különben semmi rosszat nem mondhatnánk; azonban gondolkodhatik-e így tisztességes ember? Nem lázad-e föl minden tisztességesen gondolkodó emberben az igazságerzet, ha látja, hogy egy másik embert hogyan csalnak meg? Vagy pedig correct eljárás, ha valakinek oly üzletet adnak el, mely a legtöbb esetben semmit sem ér? Correct dolog-e, ha eladunk egy dohányárudát, melynek egyetlen értéke a pénzügyigazgatóságtól kiadott engedély?

Igaz, hogy ezen árudáknál kereskedő

emberek segítenek magukon más módon. Ők csak a belső berendezést és a jó helyet adják el. De mit jelent ez? Vajjon ki venne egy ily ugynevezett jó helyet, ha nem volnának meg neki titokban, hogy ő voltaképpen az engedélyt veszi meg, a mit azonban a szerződésben el kell hallgatni, miután az engedélyt úgy is könnyen adják meg. Akkor azután említik néhány oly ferfiu nevet, kinek nevéjegyje elégséges arra nevezve, miszerint az árudát 3—4 nap alatt megkapják. A vevő ilyenkor rendesen oly naiv, hogy odaadja pár száz, vagy ezer forintját s a vétel beveződött. Most kezdődik aztán azon szegény embernek a baja, ki néhány száz forinttól oly könnyű szerrel megszabadult. A miniszterium az engedélyt nem adja meg semmi körülmények között s itt a szerencsetlenség. Sőt mi, kik e szakmát alaposan ismerjük, merjük állítani, hogy meg nagyobb szerencsetlenség lenne, ha az engedélyt megadnák. Mi ugyanis tudjuk, hogy *száz oly áruda közül, melyet eladnak, alig van kettő, melyből az ember szükség esetén megélhet.*

Ha az utóbbi három év alatt a fővárosban eladott árudákat tekintjük, akkor állításunk frappánsul bizonyosodik. E mellett szól meg azon körülmény, hogy az utóbbi évben igen-igen kevés engedélyt adtak meg. Különbön pedig igen könnyű ezen állítás helyességét bizonyítani. Sohasem adnak el valamely árudát ha jól megy, ismételjük sohasem, s ezzel nem állítottunk valótlan, aki erről meg akar győződni, az neveztesse meg magának a fővárosban levő 50 legjobb árudát, s nézze meg, mennyi ideje, hogy fennállanak. Akkor beláthatja majd, hogy nincs 3, mely ne léteznek legalább 10—15 éve. Ily körülmények között csak köszönetet mondhatunk a miniszteriumnak, miszerint megvédi az ostobát az okostól, a szegényt a gazdától, a gyengét az erőstől. Ami pedig rövid idő előtt még divott, hogy t. i. a hatóság jöbisméleg egy tollvonnással sok existenciát tönkre tett, annak most vége szakadt. A jövőben nem jön tekintetbe egy engedély megadásánál, vajjon azon a helyen áruda volt-e már, sőt ha volt, egy okkal több az engedélyt

elutasítani. Ne higyük azonban, hogy most már egyelőre láthatólag jó helyen levő árudát sem fognak engedélyezni. Nem, erről szó sincs! A jövőben is engedélyeznek árudát, de csak oly helyeken, ahol azokra *sürgősen* szükség van. Az áruda kereskedésnek azonban véget szakítja majd, hogy oly helyeken, hol előreláthatólag átírásról van szó, engedélyt semmi esetre sem adnak.

Ezen intézkedést igen helyesnek, igen üdvösnek találjuk a fent említett okokból. Naponkint láthatjuk, mily lelketlen módon zsákmányolják ki az ágensek szegény ügyfeleiket. Nem mulik ugyanis nap, a mikor ily megcsalt emberek fel ne keresnének bennünket, hogy megkerdezzék, mikép juthatnának vissza a pénzükhöz. Előttünk van meg egy szegény özvegy képe, ki sirva panaszkodott, hogy 300 frot kapott egy jötekonny egyesületől ferje halála után s ezt egy árudára adta felpenzül s csak most hallja, miszerint az áruda semmiféle hasznot nem hajt. Hogy juthatna vissza penzecskejéhez? Mi tanácsot adtunk a szegény asszonynak s vissza is jutott penzéhez; de most kérdés, hányan esnek ilyformán áldozatul tudatlanságuknak s hiszekenységüknek.

Egy időben úgy hittük, hogy eredménye volt cikkünknek, miután a hir-laphirdetések csak ritkán, elvetve jelentek, úgy hittük azonban, hogy a kiállítás közeledtével — néhányan, kik rossz üzlettel bírnak, utalva a kiállításra, üzletüket áruba fogják bocsájtani, miután ismét olvashatók néhány napilapban, az ismert hírdetések a szinten ismert szövegezes-sel. Természetes, miszerint az üzlet igen jó s csak a tulajdonos közbejött halála miatt adják el. Ezen emberek igen okosak és — előrelátók. Épen ez okból felkerjük az illető pénzügyi biztosságokat, miszerint úgy az árusok, mint azon ártatlan s tudatlan emberek nevében has-sanak oda, hogy e visszaélések megszűnjenek.

Az árudával való kereskedésnek véget kell vetni, tekintet nélkül arra, hogy az egynémelyiknek tetszik-e vagy nem. A biztosok dolga ezen dolgokat tudatni azokkal, kik arra csak gondolnak is, hogy üzletüket eladják. Az ő

ügykörükbe tartozik ezen hirdetéseket s a lelketlen ügynököket üldözni. Ha már most a biztosoknak megadják azon jogot, hogy azon esetben, ha ilyenre rájönnek, az üzletet azonnal bezárhatják, ezen visszaéléseknek könnyen véget vethetnek.

A dohánygyedáruság virágzásáról.

A modern tudomány, a kereskedelem, ipar, a takarékpénztárak és a biztosító-intézetek mind a statisztika segítségével dolgozik. A statisztika azon tudomány, mely felvilágosít arról, hogy mi szolgál ennek vagy annak az ágának jóvoltára. Egyet azonban mégis hibául róhatunk fel, t. i. ezen kérdésre „miért” a statisztika nem adja meg a feleletet. Tényeket sorol föl s ez gyakran elég valamely dolog kiszámításánál, az okot a statisztika nem keresi.

Habar a takarékpénztárak és biztosító-intézetek a statisztikából merítik számításait, a kereskedő mégsem képes megtudni abból, hogy üzlete miért van hanyatlóban vagy virágzásban. Mégis ez lenne az egyetlen előny, mely által az iparos és kereskedő meg lenne védve veszélyektől, másrészt pedig a nyereséget még inkább keresné.

Azon megfigyelést tettük, hogy valamely dohányáru nagy és kis forgalma tekintetében csak ritkán adható meg a pozitív ok. Láttuk már, hogy mezőgazdasági lendület daczára is a dohányáru forgalmában stagnatio áll be, míg viszont rossz gazdasági viszonyok mellett határozott forgalmi emelkedés jött létre. Tudjuk, hogy a jelen negyedévben az üzletben nagy a deroul s viszont azt is tudjuk, hogy a jelen negyedévben a dohányáru tekintetében nagy lesz a forgalmi emelkedés. Így van ez többször egyes fajták forgalmánál. Emlékezzünk a collosszális nagy cigarettá forgalomra az F, a G szivarok nagy forgalmára s annak roppant esökkenésére stb.

Mindezen jelenségekről csakis sejtéseink vannak s nincsen pozitív adatunk. Természetesen néha meg is adhatjuk az okot, mint pl. a virginia szivaroknál, de legtöbbször fogalmunk sincs róla. Ezen jelenségeket igen szomorúknak tartjuk, de még szomorúabbnak tartjuk az általános forgalomra nézve. Mily egyszerű lenne pl., ha ismernők az okokat, melyek miatt 1885-ben a forgalom esökcent. Itt a számok nem bizonyítanak, mivel csak a tényeket sorolják fel. Mi azonban tudni szeretnők, vajjon miért történt emez vagy amaz; miért emelkedik vagy esik a forgalom általános, miért egy fajtnál. Ezek azon kérdések, melyekre nagy súlyt fektetünk, miután ha megtaláljuk rájuk a feleletet, az nagy hasznára lesz egy-egy gyártásnak, mint az eladásnak. Ugy hitlünk helyes lenne, ha a gyárak időről-időre a magánosoknál kérdezősködnének

egy-egy bajok okairól. Igen helyes lenne, ha kérdőíveket küldenének a nevezetesebb árusokhoz, kik aztán arra megfelelve azt beküldenék. Erre az árusnak magának kellene megírnia a feleletet. Ezen esetben a dohánygyedáruság oly dolgokat tudna meg, melyek nagy hasznukra lennének s ezen statisztikából megtudná egyszersmind a baj okát is. Ezen módot tartjuk a leghelyesebben a cél elérésére s megmaradunk mellette akkor is, ha nehézségek merülnének föl, mivel ez az egyetlen mód a dohánygyedáruság virágzására.

A kereskedelem és pénzügy történetéből.

(Vége.)

A kölcsönadó kereskedő (görög, tekintettel arra az elsőrendű szerepre, melyet az erdélyi pénzforgalomban a görög kereskedők játszottak) abban a helyzetben, amint a pénzt az asztalra olvassa.

A két alak helyzete ilykép alkalmat nyújt a hitelügyet két főmomentumának megörögzítésére s egy hitellel, egyszersmind az azo időbeli pénzek bemutatására.

A sceneria e mellett még keretét képezné mindazoknak a tárgyakkal bemutatására, melyek abból a korból nagy számmal megvanak és gondosan gyűjtendők. Erre nézve szinte biztos a remény, hogy a brassói és nagyszabeni városi levéltárak átkutatása számos érdekes, eddig ismeretlen adalékol fog napvilágra hozni.

Mint ide vágó igen érdekes okmányok megjelölhetők már most is pl. egy helyhatósági rendszabály 1560-ból az adósság megfizetésére és a bírói végrehajtás tekintetében s egy kiváltságlevél Kolozsvár városa részére 1609-ből, a mely szerint ott idegenek aranyat és ezüstöt ne vásárolhassanak stb.

A következő helyiségek és azok berendezése is lehetőleg híven reprodukálandók, de mint újabbkoriak más tekintetből és más egyének által bírálandók el. Föl lesz ugyanis még tüntetendő:

IV. Egy irodai helyiség a XIX. század elejéről (tüzetesebben a második évtizedből.) Ez mutatná a legelső biztosító-társaság; az 1807-ben Komáromban alakult „es. kir. priv. komáromi Asszuranz-Társaság” helyiségét. Várhatólag ki lesznek állíthatók a társaság mérlegei, személyzeti ügyeire vonatkozó számadásai, esetleg egy részvénye.

Ugyanott e korbéli, valamint az előző XVII. és XVIII. századbéli pénzek és értékek, kötelezvények stb. a devalvatiót elrendelő, valamint az osztrák nemzeti bank alapítására vonatkozó patens, a szepesi városokban már előbb meghonosult u. n. följelölt pénztárakra vonatkozó följegyzések, esetleg okmányok, ama korbéli érdekes szakférfiak (Schwartzner, Berzevics stb.) arcképei.

V. A Pesti Hazai Első Takarékpénztár Egyesület első irodai helyisége a negyvenes évekből, a pesti megyeházán, korhű felszereléssel.

Bemutattatnának az intézet alapítására vonatkozó eredeti okmányok, felhívások, aláírások, a részvények, az első

betéti könyvecskék s általában az első nyomtatványminták és üzletkönyvek stb.

Ugyanott kitéve ama korbéli más hazai értékpapírok, üzleti prospektusok (pl. a kolozsvári kereskedelmi társaságnak 1836-ból kelt alapszabályai), váltók, kötelezvények stb. az akkor divatozott hazai s illetőleg osztrák pénzek bankjegyek.

Bemutalandók itt továbbá a hazai takarékpénztári ügyre vonatkozó első adatok; nevezetesen pedig: a magyar udvari kamaránál létezett hitelpénztár kimutatása a múlt század végéről s e század elejéről, az 1846/47-ben Magyarországon és Erdélyben fennállott takarékpénztárak statistikája, a hazai takarékpénztárügy körül érdemeket szerzett férfiak: Fáy, Ráday stb. arcképe esetleg dombornívű képmása.

VI. A pesti magyar kereskedelmi bank első irodai helyisége a negyvenes évek végén, különösen 1848-ban.

Bemutalandó az 1830-ban pesti polgárok által a helytartó tanácshoz benyújtott folyamodvány a bank engedélyezése tárgyában.

Az alapítók által 1830-ban kibocsátott részvényaláírási felhívás; az engedélyezési (illetve szabadalom) levél, az alapszabályok egy példánya, a pénzügyminiszter és a bank között 1848-ban a bankjegy kibocsátására nézve kötött szerződést.

Továbbá: az első évekből meglevő évi mérlegek és igazgatósági jelentések, az első évekből meglevő üzleti könyvek, értékpapír- és nyomtatványminták, a negyvenes évekből, különösen pedig: az első részvények, az első betéti könyvecskék (illetve elismervények), az 1848-iki bankjegyek egy-egy példánya.

Ezeket kívül még a negyvenes évekből: egyéb érdekes adalékok (levelek, üzleti prospektusok, jelentések, stb.) más társaságok értékjegyei (részvények, kötelezvények stb.) melyek esetleg a bank birtokában maradtak, vagy egyébképpen beszerezhetők lesznek.

A falakon a bankügy körül érdemeket szerzett ama korbéli férfiak, névszerint: Valero Antal (az első magyar bankormányzó), Ullmann Mór, Kappel Frigyes, Wodianer Sámuel, Malvieux J. C. stb. arcképei, esetleg reliefek vagy mellszobrok.

A történeli hűség kedvéért a bank helyisége előtt két katonai őr alakja volna szemléltetendő teendő.

Szorosan a tervhez a figurális rész nem tartozik, kétségtelen azonban, hogy az alakok nagyban emelnék e kiállítási részlet hatását és vonzó erejét, de egyáltalán mulatságosságát is.

Vegyesek.

Uj okmánybélyegek. Az államnyomda már készíti az új korona-értékű okmánybélyegeket. — az új okmánybélyegek sokkal tetszősebb külsejűek, mint a régiek. Hasonlítanak valamin az osztrák bélyegekhöz, megvan mind a kettőnek az a közös jó tulajdonsága, hogy az átírásra több a hely rajtuk. — Az új bélyegeket és pedig a 10, 20 és 40 koronásokat — már most szállítják az államnyomdából fel a pénzügyminiszterumba; de forgalomba csak akkor kerülnek, ha a régiek már elfogytak.

Magyar Osztály-Sorsjáték. A Magyar Osztály Sorsjáték, — mely nyereményeinek sokasága és magasságával, nemkülönben annyira kedvező esélyeivel nemcsak hazánkban, de a külföldön is oly népszerűséget vívott ki magának — második osztályának húzását márczius 11—14-ig, tehát már néhány nap mulva ejtik meg a kormány felügyelete alatt és dr. Weimann kir. közjegyző jelenlétében. Azon körülmény,

hogyan ezen sorsjáték utóbbi húzásainál kisorsolt nagyobb nyeremények vidékiek által vásárolt sorsjegyekre estek. — annak közkedveltségét még inkább növelte. A már legközelebbi szerdán kezdődő húzásnál 10,000 nyeremény fog 2,648,000 korona összértékben kisorsoltni.

Pár hét előtt egy cikkünkben utaltunk arra, hogy mily üdvös lenne, ha valaki a dohány monopólium történetét megírja s íme a napokban kaptuk a hírt, hogy *dr. br. Natorp Tróador* pénzügyi titkár és *orosi Báltányi Gyula* dohánygyári aligazgató. *A dohány és dohánygyövedék Magyarországon. Történeti és statisztikai ismertetés* cím alatt megírták e művet. — Ezen mű a dohánytermelést, gyártást, eladást és fűvitelt a legrégebb időktől napjainkig történeti és statisztikai alapon tárgyalván, az egyedáruságnak a magyar korona országai területén történeti behozatalt megelőzőt idők dohánygyári viszonyait, továbbá az egyedáruság életbejuttatásának körképét és körülményeit, ugyancsak az egyedárusági intézmény kezelését és fejlődését az idevonatkozó törvények és szabályrendeletek szem előtt tartásával ismerteti meg. A mű beosztása tartalma következő: Bevezetés: a) a dohány rövid történeti ismertetése, b) a dohány rövid növénytanai ismertetése. I. Rész: az 1851-ik évig terjedő időszak: a) termelés, b) gyártás, c) eladás, d) kivitel. II. Rész: az 1851-től 1867-ig terjedő időszak: a) termelés, b) gyártás, c) eladás, d) kivitel. III. Rész: az 1867-től napjainkig terjedő időszak: a) termelés, b) gyártás, c) eladás, d) kivitel. Függelék: munkaviszonyok és humanitarius intézmények. A mű I. évi április hó második felében jelenik meg és előfizetési ára (füzve és porto mentesen) 6 korona (állami tisztviselők részére 5 korona). Az előfizetők gyűjtő-ívét, ugyancsak az előfizetési összegeket (ez utóbbiakat postautalványon) legkésőbb I. évi április hó 15-éig kéri a társszerkesztők egyikének címe alatt (Budapest, II. ker., Iskola-utca 13) beküldeni, hogy a megrendelt példányokat a mű megjelenése után azonnal rendelési helyeikre juttathassák. Az említett munkát olvasóinknak a legmelegebben ajánljuk.

Szerkesztői üzenetek.

Özv. J. B.-né Budapest. Vissza kell hogy kapja felpénzét. Ha az elárúsító nem adná vissza a 200 frtot, jelentse fel a budapesti pénzügyigazgatóságnál s a dohányárudát azonnal bezárják.

M. A. nagyárus urnak H.-ban. Várja meg a pénzügyigazgatóság határozatát s akkor majd meglátjuk.

K. G. Budapest. Levelét nem közölhetjük. **Gr. Ign. nagyárus urnak Misk.** Megkaptuk az összeget, de a jelzett levelet eddig még nem. Kérjük szíves értesítést e tárgyban. Üdvözlét!

S. M. Sz. U.-ban. Ne vegye rossz néven. Ugy hiszszük, hogy az a dohányraktar nemcsak az ön rendelkezésére áll.

R. E. A kizíratot kérjük.

Szerkesztő: HELTAI NANDOR.

5684.
VII. 1896. szám.

Ajánlati hirdetés.

A Szempecz mezővárosában levő dohánygyáruda kezelésének beöltése iránt alulírott magy. kir. pénzügyigazgatóságnál **1896. évi márczius hó 24-én** delelő 9 órakor szabályszerű versenytárgyalás fog tartatni.

A gyáruda 1895. évi forgalma volt: a kisárusok és saját kisárudában eladott anyagban összesen 59291 forint, belyeg és váltó őrlopokban 1740 frt.

Az eddigi kezelési díj dohányanyag után $1\frac{1}{2}\%$; a belyeg után $1\frac{1}{2}\%$ volt.

Írásbeli ajánlatok 610 frt övedekkel ellátva **1896. márczius hó 23-án** d. e. 9 óráig az igazgatóság tőnőkenél beadhatók.

Közelebbi feltételek a pozsonymegyei kir. adóhivatalok, pénzügyőri biztosok és szakaszoknál megtudhatók.

Pozsony, 1896. évi márczius hó 3-án.

A m. kir. pénzügyigazgatóság.

Magyar Jelzálog-Hitelbank.

H I R D E T M É N Y.

A Magyar Jelzálog-Hitelbank t. cz. részvényesei az **1896. márczius hó 25-ik napján déli 12 órakor** a bank helyiségében V. nádor-utca 7. sz. n. tartatandó

XXVII. rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívotnak.

N A P I R E N D:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése.
2. Az 1895. évi mérleg megállapítása és a felmentvény megadása.
3. Határozathozatal a tiszta nyereség hováfordítása iránt.
4. Igazgatóság választása.
5. Felügyelő-bizottság választása.
6. Alapszabályok módosítása.

A részvények letételek: Budapest: a bank főpénztáráról V. nádor-utca 7. sz. n. és a Magyar Lészámító- és Pénzváltóbanknál. Bécsben: az Union-banknál. Párisban: a Société generale pour favoriser le développement du Commerce et de l'Industrie en France című banknál.

Az igazgatóság.

Alapszabályok kivonata:

20 §. 10 telepen befizetett részvényjegy, vagy 20 részvényjegy tulajdona egy szavazatra jogosít. 21 §. Részvényesek, kik szavazatjogukkal élni akarnak, kötelesek a közgyűlés összeülte előtt legalább 8 nappal, részvényeiket térítvény mellett letéteményezni. A letéteményezés a bank pénztáráról, vagy más, a hírlapokban kijelölt helyeken eszközözendő. 22 §. A szavazójog személyesen, vagy meghatalmazott által gyakorolható. Meghatalmazás csak részvényesnek adható. Testületek, intézetek és kereskedelmi cégek, továbbá nők és kiskorúak a közgyűlésen törvényes képviselőjük által vehetnek részt, ha azok különben részvényesek nem volnának is. Azoknak, kik szavazatjogukat igazolták, a részvények és az utánuk járó szavazatok számának megjelölésével ellátott igazoló jegyek adatként ki. A részvények a részvényes által sajátkezűleg aláírandó jegyzékbe, számszerű sorrendben és helyig a Magyar Jelzálog-Hitelbanknál 1. minden egyébb letételyen 2 példányon bejegyzendők. A letétező részvényekről térítvényt nyer és a részvények annak idején, a közgyűlés megtartása után, csakis ezen térítvény visszatérítése mellett fognak neki kiszolgáltatni. Az 1895. évi mérleg és jelentés **1896. márczius hó 17-től** kezdve a t. e. részvényesek rendelkezésére áll.

35007
pénz-
nyeremény

Magyar Osztály-Sorsjáték.

7,932,000
korona
összértékben.

A II. osztály húzása.
Márcz. 11–14-ig

**II. oszt. vétel-sors-
jegyek árai:**

$\frac{1}{1}$ — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{20}$
40.— 20.— 4.— 2.— frt

Portó és nyeremény-jegyzékért
külön 25 kr.

Legnagyobb nyeremény
a legkedvezőbb esetben
1,000,000 korona.

A III. osztály húzása:
Május 12–28ig.

**A II. és III. oszt. ér-
vényes sorsj. árai:**

$\frac{1}{1}$ — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{20}$
60.— 30.— 6.— 3.— frt

Portó és 2 nyeremény-jegyzékért
külön 40 kr.

**Sorsjegyeket a fenti eredeti arakon ajánl és szétküld az összeg-
nek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel.**

Minden
kézpénz-
ben
levonás
nélkül.

HEINTZE KÁROLY

BUDAPEST
Szervita-tér 3.

Minden
kézpénz-
ben
levonás
nélkül.

„LA SPECIALITÉ“

„ELYSÉE“

legfinomabb és legjobb valódi francia
szivarkapapírok és szivarkahüvelyek.

VALÓDI

EGYIPTOMI SZIVARKAHÜVELYEK

kaphatók

minden nagyobb és jobb szivartőzsdében.

Nagybani eladás az ország összes
norinbergi és papir-nagykereske-
désekben.

GYÁRI FŐRAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZA

BUDAPEST,

V. kerület, Arany János-utca 20. szám.